

ten, og om Ligningsmyndighedernes frie Skøn, som gælder Indtægter paa indtil 800 Kr. paa Landet og 1000 Kr. i Købstæderne. Nu fastsætter Loven, hvor store Fradrag der maa gives paa Indtægter over 1000 Kr., nemlig højst 65 pCt. Ved et Møde en Gang i Sommer fremdrog det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Stilling) Spørgsmaal og henstillede til Indenrigsministeren at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, idet han anførte, at den Maade, hvorpaa Indtægterne var steget, uden at den økonomiske Stilling for de mindrebemidlede var blevet bedre, bevirkede, at hvis der ikke blev foretaget en Ændring paa dette Omraade, vilde Folk med mindre Indtægter alle komme til at betale en forholdsvis langt større Skat end tidligere. Det er givet, at hvis en Mand, der tidligere havde 1000 Kr. i Indtægt og deraf maaske svarede en Skat af 8 Kr., nu havde 2000 Kr. i Indtægt, saa var hans Skatteevne faktisk ikke større, end den var i 1913—14, men da Ligningsmyndighederne kun kan give ham 65 pCt. Nedsættelse, vil det sige, at han kommer til at svare Skat af en Indtægt paa 700 Kr., og hvis Skatteprocenten er 8, vil han altsaa i Kommuneskat komme til at betale 56 Kr., medens han tidligere kun betalte 8 Kr. Det er ganske givet, at en saa stærk Forhøjelse af Skatten for mindrebemidlede ikke bør gennemføres for det nye Skatteaar. Den højtærede Indenrigsminister lovede den Gang at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, og det er ogsaa min Tro, at Ministeren har gjort det, men nu haster Sagen, thi om 2 Maaneder skal Ligningsmyndighederne til at begynde deres Ligningsarbejde for det kommende Aar, og det er derfor absolut nødvendigt, at der, inden Rigsdagen tager Juleferie, bliver gennemført en Lov, hvorved Grænsen for det frie Skøn forhøjes meget betydeligt, og de Procenter, som gælder ved Nedsættelsen, ogsaa bliver ganske betydeligt forhøjet. Jeg vil meget henstille til den højtærede Indenrigsminister at fremsætte et saadant Lovforslag.

En Lovændring løser imidlertid ikke Spørgsmaalet om at skaffe Penge til Kommunerne, og det er derfor nødvendigt, at Staten paa anden Maade søger at komme Kommunerne til Hjælp. Der er i de sidste Aar blevet lagt store Byrder paa Statens Skuldre, og Staten har søgt at vælte en hel Del af dem over paa Kommunerne, men da nu Landkommunerne har en vis Evne til at skubbe en Del af

disse Byrder fra sig over paa Købstadkommunerne, er det i Virkeligheden disse sidste, som i Øjeblikket er vanskeligst stillede. Jeg skal blot nævne et saadant Spørgsmaal som Alderdomsunderstøttelsen. Indenrigsministeren har gentagne Gange udsendt et Cirkulære til Kommunalbestyrelserne, hvori han meget varmt og indtrængende har henstillet, at de forhøjede Alderdomsunderstøttelsen. Dette har været fuldt berettiget og fuldt paakrævet for mange Kommunes Vedkommende, men det er givet, at Kommunerne derved har faaet forøgede Udgifter, selv om Staten har taget Halvdelen af dem, og da nu Landkommunerne har en Tilbøjelighed til at være i sidste Række, naar det gælder om at forhøje Understøttelserne til de gamle, saa har Følgen været den, at mange alderdomsunderstøttede er søgt ind til Byerne, hvorved Købstædernes Udgifter er blevet endnu mere forøget. Jeg kan nævne, at i Aaret 1918—19 er Halvdelen af de Hovedpersoner, der har søgt Alderdomsunderstøttelse i den By, hvor jeg hører hjemme, kommet fra andre Kommuner, og disse andre Kommuner har næsten alle været Landkommuner.

Der er ogsaa et andet Omraade, hvor Købstæderne — og her gælder det for Resten ogsaa Amtskommunerne og Landkommunerne — har mærket Krigens haarde Tryk. Tidligere var det saaledes, at Staten gav et betydeligt Bidrag til Sygekassen i Forhold til Medlemmernes eget Kontingent. Sygekassernes Patienter betalte kun 75 Øre om Dagen for Ophold paa Sygehuset, og da Udgiften for Sygehuset pr. Patient i Regelen var 3 Kr. om Dagen, var Kommunens Bidrag altsaa 2 Kr. 25 Øre, men nu er Udgifterne paa Sygehuset steget saa stærkt, at Udgiften pr. Dag pr. Patient er mellem 8 og 9 Kr., og da der kun betales 75 Øre pr. Patient, betyder det, hvis Udgiften er 8 Kr., at Kommunen til hver Sygekassepatient maa betale 7 Kr. 25 Øre. Samtlige Sygehuse er derfor overordentlig vanskeligst stillede. Fra Købstadforeningen, Sogneraadsforeningen og Amtsradsforeningen er der indsendt et Andragende til Indenrigsministeriet om at yde et Bidrag til disse Sygehuse. Der er ikke kommet Svar fra Indenrigsministeren, men det er mit Haab, at saavel Ministeren som Finansudvalget vil stille sig velvilligt og yde et klækkeligt Bidrag til de kommunale Sygehuse.

Et andet Omraade, hvor Regeringen og Rigsdagen ogsaa griber ind i Kommunerens Styrelse uden at tage synderlig Del